

En sømand har sin enegang

Danmark/Sats: SGA
Tekst: Johannes V. Jensen

1

1 En sø-mand har sin e - ne-gang som fan - ge på en ø. —
Lyt til en sim-pel e - ne-sang i - mel-lem vind og sø! —

2
3

1-6 O...

1

Det bru - ser fra den vå - de vej i nat og stjer - ne - skær -

2
3

1

min tan - ke går til dig, til dig! Du er mig e - vig nær! —

2
3

NS19A11

2 Hvor brænder aftenstjernen hed!
Vi går mod syd og sol.
Og hjemmets stjerne tegn går ned,
med nordens sunkne pol. .
Men frydefuld, med meget mod,
og gerne går jeg ej -
thi min forhåbning efterlod
jeg, samt min ro, hos dig!

3 Mig vinker mangel yppig kyst
og mangel munter havn.
Et anker griber i mit bryst,
det venneløse savn.
Thi hvad er himlen altid blå,
ja vist, balsamisk vejr,
og paradiset, med palmer på,
når ikke du er nær!

4 Så sejler man i solens glød
og lummer tropevind,
mens kuldens rose blomstrer sød,
min pige, på din kind.
Og kokospalmen slipper frugt,
som slår en mand ihjel -
fordøm den hele hule flugt!
Min svale ven, lev vel!

5 Ve alle havets vandringsmand!
Urolig er hans færd,
som tåge, vind og skum på vand
og strøm og skjulte skær.
Men bærer det mod havets bund,
så mangel sømands kår,
når søen gurgler i min mund -
til dig min tanke går!